

בחיי, אני מתחילה להרגיש כמעט כמו כוכב קולנוע, עם מכתבי מעריצים וכל השאר. אני שואלת אתכם — זה לא מחמיא לנערה לקבל מכתב כמו זה של רמי מתליאבי?

„שאלה לי אליך. מדוע לא תתוודי אחת ולתמיד מעל גבי מדורך שהינך אשה נשואה ואם לשני ילדים? אולי זה יצליח להביא מרפא או מנוחה לחבורת המעריצים ה־ גדולה שהצלחת ליצור סביבך.“

„אני כשלעצמי נמנית גם על אותה חבורה, אך משונדע לי מעמדך החברתי, נר־ געתי במקצת. ובכן, רותי, יש דם או אינך? ודבר נוסף: זכיתי בעשר לירות ישראליות בחפץ הפייס. רצון יש בי לקנות עבורך שי קטן להבעת מה שהיה. (מה היה?)“

„במה תבחריי?
„ואל תראי זאת כסתירה לדברים שי כתבתי לעיל. גם לדודות טובות אני אוהב לקנות מתנות. ובכן!“

ובכן, האם סבורים אתם שאילו הייתי אשה נשואה ואם לשני ילדים הייתי יכולה לשמור על מעט חוש ההומור שבי? אשר לשי הקטן, רמי, זה נחמד מאד מצדך, אבל אמשי אמרה לי שזה לא יפה לקבל מתנות מבחורים זרים. בעצם, לא איכפת לי, היא בלאו הכי איננה קוראה את המדור. היא אומרת שאני מביישת אותה.

רומנים זעירים וברחמם

אלה המחפשות סטודנטים, ועוד ירושלי־ מים, נוסף לכל: (1028/1):

„...אז מה שלא מצאתי ברחוב, זה תמונה של חתיכה שתהיה הטיפוס שלי. מה שכן ראיתי ברחוב, זה המון חתיכות חמודות. כל הצרה היא שלכל החתיכות החמודות יש חבר. עד עכשיו היתה לי הצלחה מועטת אצל כאלה בלי חבר — אם לדבר בלשון עדינה על העדר הצלחה — ועם כאלה שיש להן, בכלל אני מפחד לדבר.“

אגב, זה עתה עלה לי בראש, תוך כדי מחשבה על תיאור תכונותי, כי יש המון שכותבים אליך שיש להם תכונות יוצאות מן הכלל ובכל זאת הם נזקקים לך, מה שמעלה את המוראל.

תאור תכונותי:
(א) תכונות חומריות: לא מצוינות במי יוחז, ולא גרועות במיוחד. סתם אחד.
(ב) הגיל: בסביבות 21.

(ג) הענף: סטודנט — אם כי אילו היית יודעת מי לומד באוניברסיטה היית מת־ ביישת לקבל זאת בתור המלצה. אבל זהו המצב.

(ד) ההיסטוריה: מעוררי אני לא ילד פלא. לא גולדתי בן שנתיים, בן 10 לא עניתי על שאלות מסובכות בטלבויה, וכך, בוגר הנחל וירושלמי.

(ה) עדי היום לא התפרסמתי אלא פעם אחת בעתונות, וגם זה לא בעד משהו מיוחד, אלא סתם.

(ו) מה שאני יכול להבטיח למתכתבת אתי, זאת האפשרות לזכות בכמה אלפי לירות, והרי החשבון: מכתבים אני שולח עם 12 בולים של חצי גרוש. מ־13 מכי תבים יצטברו אצל המיועד 260 בולים. רק היום קראתי בעתון שיש סוחר בתליאבי שנותן איגרת אחת של פייס בעד 250 בולים. בפייס כל שני זוכה. אני הראשון — כי אף פעם לא זכיתי. חשבון צדק?

(ז) מחבב סנדלים, לא מחבב בחורות עם המון צבע.

(ח) על המיועדת, כפי שאני רואה את נערת הלומותי, להיות זהובת שיער ו־ חמודה, הייתי יכול לתת עוד תכונות, אבל הסיכויים שכולן תימצאנה באחת הקוראה במקרה את העולם הזה, ושאלן לה חבר ושיתחשק לה לענות לה, שחיים כמעט לאפס, על כן נסתפק בזה. ואגב, היא יכולה להיות גם אחתה.

(ט) נושאי ההתכתבות — אני מוכן להת־ כתב על כל העולה על רוחה של אותה

נערה. תחום התעניינותי אינו מוגבל וכולל הכל. המיועדת יכולה להיות בת משק ובתחום הגילים בין 18-20.
(י) אשר לתכונות הרוחניות, החברים שלי טוענים שאני ציני. כבר איזה 15 שנים נטושה מחלוקת, אם מתחת לקליפת הציניות יש נפש הגונה, או שכליפה כן התוך. לי קשה להגיד — כי זה הסוד שלי. מודה אני שאני לא בקי לא בקינסי ולא בשייקס־ פיר, אם כי קראתי פעם את מקבת בעברית לפני הבחינות. לא בוחל ברומנים זעירים ולא בברהמס.“

מה אפשר לדרוש יותר מסטודנט?

קרבי, באמת קרבי

וכיצד כותבות חיילות? (1028/2)
„חברות אנו שתיים“

הטיפוס שלי

מה דעתכם על זה: „תמונה זו נשלחה אלי עלידי ידיד, תושב קופנהאגן, דניה. לדבריו נמצאה תמונה זו על ידיו. התמונה עשתה עליו רושם והוא מעוניין להתכתב עם הנגטיב שלה, היינו עם בעלת התמונה עצמה. הוא שלח לי את התמונה בבקשה שאנסה למצוא את הנערה ולקשרה עמו. אי לכך לא נותרה לי ברירה, אלא לפנות אליך, רותי, בבקשה למצוא לי אותה.“
„לדברי ידידי, שהינו ישראלי בן 18 ש־ היגר מהארץ בהיותו בן 15, מסמלת הנערה את הצבריות וכל הטוב שבישראליות, אותה הוא עדיין זוכר ואליה הוא מתגעגע. אבקש את בעלת התמונה להתקשר עמי לפי הכתובת א. עינוור, רחוב אבן־גבירול 119, תליאבי ואני אקשרה עם ידידי זה.“

הרוצות בעלמים שניים אשר יוכלו לנו תת־ מן העט ומן האת.“

„... בקשה צנועה זו מובאת עלידי שתי חיילות... בנות 18 המשרתות בצהתא בני דוד קרבי ובאמת קרבי, והמעוניינות ב־ כותבים אשר שיוכם האזרחי אינו משנה. אפשר מעיר, אפשר מכפר, קיבוץ, קבוצה, מושב או מושבה, ואשר גילם ינוע מגיל 20 ועד 23.“

אחרי שהיא חולקת מחמאה ל־ אשה אחרת, נראית אשה כאילו היא מחכה לעודף.

בלי להשוויץ

(1028/3) שונא נורא להשוויץ. זו הסיבה מדוע הוא מוכן לומר על עצמו רק שהוא סטודנט למדעי המדינה וחושב רמת־גן.

קיבוציניקית קצת בלונדית

לא מכבר השתחרר (1028/4) מן הצבא וחזר למשקו בגליל העליון, וכיוון שכולנו

יודעים את מצוקת הבנות במשקים, לא ייפלא, איפוא, שהבחור יפנה אלי ויבקש להתכתב עם נערה בת 16-18. קיבוציניקית השונאת, כמוהו, את חיי העיר. מה שכן מפליא במקצת הוא שהבחור רוצה דקא בנערה „קצת בלונדית, מבנה גוף בינוני — לא שמנה מדי, ואם יש לה דם, שתשלח תמונה שלה במכתב הראשון.“

שכל ישר בגוף בריא

לא לאכזב, מבטיחות (1028/5), שתי נערות בנות 20 ו־22, האהבות לנסות כל דבר חדש. התפלאתי לראות שאשה לא ממליצה על רעותה שהיא יפה ונחמדה. הן אוהבות טיולים, ריקודים וחברה טובה. בר־ חלות באיפור מוגזם וסנוביזם.

„מבכרות בחורים בעלי נפש בריאה ב־ גוף בריא ושכל ישר על בעלי השכלה גבוהה, אשר קרני השמש לא שזפום.“

הייתי לא מכבר במטיבה והבי־ חנתי שם בבחור כבן 30, שהתנהג כאילו היה חבר הנפלא ביותר שהומצא אי־פעם. ישברישול על כורסה כשנערה ישובה לו על כל ברג, עישן סיגריה, ואפילו לא שמע את ציוצן הנלהב. הוא היה רחוק מלדמות לאדוניס, דבר שלא הפריע לו להעיר כמה הערות בלתי־אביריות לחוטין על הנערות שבמטיבה. כאשר נשארתי אדישה לקסמו והבעתי בפניו את דעתי הלא־ביותר מהמראה שהוא מזכיר לי את הסיר הנפוח המפור־ סם שבירמיהו, התנצל:

„מה את רוצה. אני מלך עכשיו. יש ביקוש עצום, בעיקר בתליאבי, לבחורים בני גילי. המון חברה נהרגו במלחמת ה־ שחרור. חסרים כ־10 אלפים ראש בשוק. זאת אומרת שיש כ־10 אלפים בחורות שמתות להתחתן. אני פשוט מנצל את המצב.“

היינו לא מכבר במטיבה והבי־ חנתי שם בבחור כבן 30, שהתנהג כאילו היה חבר הנפלא ביותר שהומצא אי־פעם. ישברישול על כורסה כשנערה ישובה לו על כל ברג, עישן סיגריה, ואפילו לא שמע את ציוצן הנלהב. הוא היה רחוק מלדמות לאדוניס, דבר שלא הפריע לו להעיר כמה הערות בלתי־אביריות לחוטין על הנערות שבמטיבה. כאשר נשארתי אדישה לקסמו והבעתי בפניו את דעתי הלא־ביותר מהמראה שהוא מזכיר לי את הסיר הנפוח המפור־ סם שבירמיהו, התנצל:

האפור והאדום

אהו הצנחנים באים. אני יכולה לראות כבר את המכתבים שיהרו אליהם. כי מי לא תרצה להפיג את שיעמומם של שלושה חיילים קרביים הקובלים על האפרוריות ב־ חייהם הצבאיים, ומה גם שהם צנחנים. לשם כך עליכן להיות בנות 18-17 וכדי שריגישו את עצמם באמת בני בית, רצוני שתהיינה רמת־גניות (1028/6).

אם אתם תמהים לרוחי הטובה היום, ולהסתיינותי המוחלטת כמעט־ההערות, תבינו מדוע, אחרי שתקראו מכתב זה שי־ קיבלתי מחייל צעיר:

„... אבקשך להיות קצת יותר מאופקת ולחסוך את הערותיי־ הצמודות לכל מכתב המתפרסם במדורך. מוטב לתת לכותב לומר את דברו, ואנו הקוראים נבינו גם בלי פירושי רותי... אני גייל לומר את אשר אני חושב, בפרט כאשר הדבר עלול להביא לתיקון משהו, שלדעתי הוא מעוות.“

האם גם אתם חושבים כמוהו? אם כן, תשברו את לבי.

מיוזג גלויות

(1028/7) חיילת בת 19, רוצה להוכיח את רצונה הטוב ואת דעותיה המתקדמות, בכך שהיא מבקשת להתכתב דווקא עם צעיר מבין עדות המזרח, כבן 20 ומעלה. היא אי־ ננה מגבילה אותו באשר לנושאי ההתכת־ בות.

אם אין הוא לו

(1028/8) הגיע למסקנה, בשנתו השלו־ שים, שאחרי שהקדיש את מיטב מרצו עד כה לאחרים, הגיעה העת לדאוג לעצמו. הוא מוצא את עצמו לפתע בודד למדי.

בדידות זו הוא מקמה להפיג בקריאת מכתביה של נערה משכילה ומושכת. הדגש, אומר הוא, נתון על חוש ההומור שלה והשקפת עולם בריאה. רצוי כי נערה זו תהיה יוצאת קיבוץ או בוגרת תנועת־נוערי.

הווי

ליל מנוחה

ב הצור, ערכו עשרות תושבים ו־ שוטרים במשך לילה שלם חיפושים אחרי ילד בן ארבע, שנעלם מבית הור־ יו, גילו אותו למחרת בבוקר ישן ב־ שלוחה מתחת למיטת הוריו.

גישה מקורית

ב באפאלו, ארצות־הברית, זכה עור־ בד הדואר מיכאל גורמן בפרס־ ייעול, כאשר המציא שיטה להפסקת רעש המנועים ועשן המכוניות שנהגו לחנות בחצר הדואר המקומי, קיבל גם תעודת כבוד בה נרשמו פרטי המצא־ תו: הצעה לכבות את המנועים.

תפיסה מפגרת

ב תליאבי, לאחר שהניח לשוודים־ אלימונים לפרוץ לרפת ולגנוב מ־ מנה ארבע פרות מבלי להפריע להם, התפלל כלב השמירה של א. ליבין על הוקרי המשטרה שהגיעו למקום למח־ רת בבוקר, לא נתן להם להתקרב ל־ רפת הריקה.

על עכברים וילדים

ב רמת הכובש, סיים סיים של־ מטוס פייפר לפור גרעינים מורעלים בשדות המשק, ביצע צלילה גוספת מעל ראשי ילדי הקיבוץ שעקבו בהתעניינות אחריה, פיזר בינם שקיות של סוכריות.

הגנוב מגנוב

ב טוקיו, יפאן, עצרה המשטרה את מיטוסו טאימוטו, שעה שגנב אר־ נק מכיסה של אחת הלקוחות בחנות כל־בו גדולה, עצרה מיד את הקונה עז־ מה, שהיתה כה שקועה בגניבת סחורה מהדלפק שלא הרגישה במעשה הכייס.

העולם הקטן

ב פתח־תקווה, סיפר אריה מכנס, אחד מחתיקי החקלאים בישראל, כי־ צד זכה סוף־סוף לבקר במטעי הפרי המפורסמים של גימאיקה, התרשם שם במיוחד ממכונת אריזה משוכללת, בי־ קש לברר את ארץ מוצאה, הופתע כי־ קראו עליה כתובת עברית המודיעה כי־ נוצרה במשך עין חרוד, ישראל.

דור ההמשך

ב תליאבי, ניסה ילד בן ארבע לגנוב לירה מתוך קיוסק של ממי־ תקים, נתפס בקלקלתו על־ידי ילדה בת־ תשע שאילצה אותו להחזיר את הלידה, הובילה אותו בכוח לתחנת המשטרה.

נקמת איברחים אל־אול

ב טונים, אחרי שנתקלו באיבתם ה־ גלויה של התושבים הערביים, גילו־ מלחי אנית המשא הישראלית צפוניות, בצאתם מהנמל, כי הערבים הניפו על־ תורן האנית תמונה גדולה של גמאל עבד אל־נאצר.

אישור סופי

ב ירושלים, שוחרר צעיר מחובת־ גיוס על סמך תעודה שהגהו חולה רוח, נתגלה לחוקרי המשטרה כפקיד־ ממשלתי במשרד הסעד.

עד אור הבוקר

ב תליאבי, נכנסו שני פורצים־ צעירים לתנות משקאות, כדי לגנוב מתוכה כמה בקבוקים למסיבה, החלו־ לוגמים מן המשקאות השונים. נמסרו למחרת בבוקר לטיפול המשטרה על־ידי בעל החנות, שמצא אותם שיכורים ב־ חנותו.